

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

พุทธโธไม่มีค่าว่าต่ำว่าสูง

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๑๔ คือเมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๑๐ บาท ๕๓ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๓๑๓ ดอลลาร์ ทองคำและดอลลาร์ที่ได้เพิ่มหลังมอบแล้ว มอบแล้วหมายถึง วันที่ ๑๐ กรกฎาคมนี้ ทองคำได้ ๕๙๗ กิโล ๓๓ บาท ๙๖ สตางค์ แล้วดอลลาร์ได้ ๒๕๕, ๕๕๓ ดอลลาร์ รวมทองคำที่ได้แล้วทั้งหมด ทั้งที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบ รวมกันเวลานี้ได้ ทองคำ ๗,๒๙๗ กิโลครึ่ง ดอลลาร์ได้ ๘,๒๕๕,๕๕๓ ดอลลาร์ ทองคำได้ ๗,๒๙๗ กิโลครึ่ง หรือ ๗ ตัน ๒๙๗ กิโลครึ่ง

(ครูจากโรงเรียนอุตรพิทย้นำนักเรียน ม.๔ และ ม.๖ ทั้งหมด ๑๘ ชั้นเรียน รวบรวมปัจจัยถวายหลวงตา ๒๐,๒๒๒ บาท ทองคำหนัก ๑ บาทครึ่ง) เออ เอาละพอใจ พอใจกับพวกลูก ๆ หลาน ๆ นั้นนะ

ดอลลาร์ที่อุดรได้ ๑๘๖,๘๖๓ ดอลลาร์ ส่วนเงินในโครงการนั้นที่อุดรนี้ ไทยพาณิชย์ มี ๓,๐๔๙,๙๓๕ บาท อันนี้หมายถึงเงินสดที่อยู่ทางนี้ ธนาคารไทยพาณิชย์นี้รับบัญชี ดอลลาร์และโครงการช่วยชาติ ส่วนกสิกรไทย คู่มือแต่โครงการช่วยชาติ ดอลลาร์ไม่มี มีอันเดียว ทางกรุงเทพฯ ก็ดูเหมือน กรุงเทพฯ จำกัด กสิกรไทย ไทยพาณิชย์ ทางกรุงเทพฯ มีอยู่ ๓ บัญชี ทางอุดรก็ ๓ บัญชีเหมือนกัน

(นักเรียนถวายทองคำเพิ่มอีก ๑ สลึงครึ่ง) เออ ๆ พอใจ ๑ สลึงก็เอา บาทหนึ่งก็เอา หลานเอ๋ยไปหามาเถอะ สลึงหนึ่ง บาทหนึ่งก็เอา เอาทั้งนั้นแหละ มาเรื่อย ๆ ทองคำ ก็เข้ากันได้กับหลวงตากำลังจะเร่งทองคำเข้าคลังหลวงของเรา(๕ บาทครึ่ง) เออ พอใจ เรา จะเร่งทองคำเข้าคลังหลวง คราวนี้เร่งใหญ่อยู่นะ ไม่ใช่เล่น ๆ เร่งใหญ่อยู่

วันที่ ๒๑ เราก็ลงกรุงเทพฯ วันที่ ๒๖ มอบทองคำ ถ้าไม่มีเหตุจำเป็นอะไรที่ต้องเปลี่ยนแปลงแล้ว ต้องวันที่ ๒๖ เป็นวันมอบทองคำ ดอลลาร์นี้ก็คิดว่า แต่เวลานี้มันก็น่าจะถึงสองแสนแล้วมั้ง (สองแสนห้าแล้วครึ่งดอลลาร์ รวมทั้งอุดรทั้งกรุงเทพฯ ครึ่ง) เหวอ อ้อ สองแสนห้า รวมทั้งอุดรทั้งกรุงเทพฯ สองแสนห้า คิดว่าจะไม่ต่ำกว่า ๓๐๐,๐๐๐ แหะ เพราะทั้ง ๆ ที่เรายังไม่คิดอะไรกับดอลลาร์นี้ มันก็ได้ถึงสองแสนห้าแล้วเวลานี้ จึงคิดว่า มันจะได้ถึง ๓๐๐,๐๐๐ ส่วนทองคำจะเอาอย่างหนักละ ตอนนี้นำกำลังบรรดาศรัทธาผู้รักชาติ

ทั้งหลายทั่วประเทศไทยกำลังโอนเข้ามา โอนเข้ามาในบัญชี โอนเข้ามาเรื่อย ๆ เราก็ทยอยออกซื้อทองคำเรื่อย ๆ ซื้อต่อไปเรื่อย ๆ ละ

วันที่ ๒๖ วันมอบ มันน่าจะเสร็จก่อน ทองคำกำลังเข้ามาเรื่อย ๆ อยู่นะ เงินสดก็มาทุกด้าน ดอลลาร์ก็มา ไหลเข้ามาเรื่อย ๆ ถึงวันที่ ๒๑ ตอนภาคเช้าก็ยังมีอยู่ พอหลังจากนั้นแล้วเราก็ลงกรุงเทพฯ แล้วนำสมบัติไป ไปบวกกับทางกรุงเทพฯ เข้าอีก อยู่ทางนี้ก็ไม่ต้องยหมุมเท่าไรนักนะ มันจะไปหมุมที่กรุงเทพฯ ที่รวมยอดมันอยู่ตรงนั้น มันก็หมุมลงตรงนั้นแหละนะ หมุมตัว ๆ แล้วก็ลง หมุมตัว ๆ แล้วก็ลง ไปกรุงเทพฯ นี่จะหมุมละ ทุกครั้งมันต้องเป็น หมุมของมันอยู่นั้นแหละ คราวนี้จึงเป็นเรื่องใหญ่ ทั้งติดต่อกับทางนี้ ทั้งโรงหลอมทั้งอะไร ทั้งผู้คอยฟังคำสั่งของเราเกี่ยวกับเรื่องบัญชีเงินด้วย สามจุดนี้สำคัญมาก ติดต่อกันตลอดนะ เราจะเร่งให้หนักมือคราวนี้ มันควรจะไต่มาตามนั้นเราก็จะได้ อย่างไอ้เฒ่าปากเปราะพูดนี้ว่า ๑ ตัน มันควรจะไต่อย่างนั้นก็ให้ได้ วางั้นเถอะนะ แต่มาโมโหมาเปราะก่อนนี่สำคัญ โอ้ย ดีกำป็นอยู่นี้มันใกล้กันนะ ปีวะนี้เลย

เราก็ยังอ่อนลง คิดดูซิวันนั้นเทศน์ วันที่ ๑๐ มั่ง วันวัดตอยธรรมเจดีย์มา กำลังเทศน์อยู่นี้ นี่ละบทเวลามันจะเป็น เพราะมันเคยเป็นอยู่เสมอ นาน ๆ เป็นทีหนึ่ง ถ้าเพลอตัวมันก็เป็นละ กำลังเทศน์อยู่นี้ คนเต็มศาลา พระก็เต็ม วันที่ ๑๐ กำลังเทศน์ไปได้สักกี่นาที จะถึง ๓๐ นาทีไหม (ถึงอยู่ครับ) เออ นั่นละถึงระยะนั้น มีลักษณะหวิวแหวนภายในตัวอย่างที่มันเคยเป็น พอมันเป็นมันหนักนะถ้ามันเป็น พอมันหวิวแหวนนิดหนึ่งเท่านั้นเราก็เลยถอยจิตเข้ามาแล้วลืมตาขึ้น มองดูศาลานี้กำลังหมุม ยังอีก มันเป็นวินาทีเท่านั้นจะลัมตุ้ม อย่างมากไม่เลย ๑ วินาที เพราะลืมตาขึ้นมาอันนี้มันหมุมอย่างรวดเร็วแล้วนี้ หมุมตัว ๆ ศาลาหลังนี้ทั้งหลังมันหมุม มันจะลัมละนั้น พอรู้อย่างนั้นปั๊บก็เลยหยุดก็ก เอามือค้ำเตรียมท่าระวัง ทางจิตก็ระวังรับกัน รีบเอายาภูลประสิทธิ์มาฉันแก้ลมภายใน แล้วค่อยสงบไป เป็นอย่างนั้นแหละ เวลาจะเป็นเมื่อไรมันเป็นไปได้ง่ายมาก

สำหรับเราเองเราก็เคยพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้ว นี่เป็นเครื่องมือสำหรับใช้ทำประโยชน์แก่โลก ส่วนที่ว่าเหล่านี้ ที่เราวิตกวิจารณ์ระมัดระวังรักษาก็เพื่อประโยชน์แก่โลก เราไม่ได้เพื่ออะไรกับเราสำหรับขั้นนี้ เป็นเครื่องมือล้วน ๆ เมื่อมันยังพอใช้ทำประโยชน์ได้อยู่ เราก็พยายามบำรุงรักษาระมัดระวัง เพื่อโลกเพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวม สำหรับเราเองเราไม่มีปัญหา จะไปเมื่อไรได้ทั้งนั้น นี่ละอำนาจแห่งการปฏิบัติธรรม ท่านทั้งหลายเคยได้ยินไหมคำนี้ เราก็ไม่เคยคิดด้วย ว่ามันจะเป็นขึ้นมาอย่างนี้ประจักษ์ใจและประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เพราะผลแห่งการปฏิบัติตัว การฝึกฝนอบรมตัวตั้งแต่ ก.

ไว้ ก.กา ถึงดอกเตอร์ดอกแต่ที่ไหน ไปจากนี้แหละ จากการศึกษาเล่าเรียนฝึกฝนอบรมตัว ให้เป็นคนดีไปพร้อม

คนดีก็คือปฏิบัติมีศีลธรรม ศีลธรรมมีแต่ความดีงามทั้งนั้นแหละ ความเสียหายไม่มีในธรรมของพระพุทธเจ้า จึงเรียกว่าสวากขาตธรรม ไม่มีว่างั้นเลย เราก็ฝึกฝนอบรมของเราไปเรื่อย ๆ อย่างนั้น มันก็ค่อยขยับ เหมือนกับเราเรียน ก.ไก่ ก.กา นั้นแหละ ขยับขึ้น เตี้ยวกี่เป็นประถม มัธยม ขึ้นเรื่อย ๆ ขึ้นไป การเรียนไม่ถอย ที่นี้การฝึกของเราให้ฝึกตัวของเรามาตามขั้นภูมิแห่งการศึกษาเล่าเรียนมามากน้อย เด็กมีความรู้อย่างหนึ่ง เรียนอย่างหนึ่ง การประพฤติตัวก็เป็นอย่างหนึ่ง พอเลื่อนชั้นมาวัยสูงขึ้นมา ๆ ความรู้ก็สูงขึ้น ความประพฤติตัวเองก็ให้ดีขึ้นไปตาม ๆ กัน อย่าปล่อยเนื้อปล่อยตัว

ความรู้สูงเท่าไร เจ้าของยิ่งเลวใช้ไม่ได้นะ ความรู้จะเป็นเครื่องส่งเสริมให้มีทิวามานะ ความลึ้มเนื้อลึ้มตัว ให้ทำความชั่วช้าลามกได้อย่างไม่รู้สึกรู้สีกตัวเลย อันนี้สำคัญมาก ที่นี้ย้อนกลับมาถึงเรื่องการฝึก การฝึกเราเป็นพระอย่างนี้นะ คือเป็นพระฝึกแต่ความดีล้วน ๆ ตั้งแต่เรื่องศีลเรื่องธรรม ตั้งแต่บวชมาศีลธรรมจับติดกับขณะนั้นเลย ออกจากโบสถ์มานี้ เป็นพระเต็มตัวแล้ว การประพฤติปฏิบัติของตัวให้ถูกต้องตามศีลตามธรรมนั้นก็เต็มตัวแล้ว สำหรับศีลนั้นเต็มตัว ธรรมนั้นพยายามที่จะให้ได้มากขึ้น ๆ ดีขึ้นเรื่อย ๆ เรื่อยมา สิ่งที่ไม่เคยคิดเคยอ่านนี้ก็ปรากฏ เริ่มมาตั้งแต่ ก.ไก่ ก.กา ปฏิบัติตัวมาตั้งแต่บวชจนกระทั่งปานนี้เป็นยังงี้

ถ้าพูดถึงการบวชถึงวันนี้มันก็ ๗๐ ปีกับ ๓ เดือน ๓ วันแล้วมัง เพราะเราบวชเดือน ๖ เดือนพฤษภาคม วันที่ ๑๒ วันที่ ๑๒ เป็นวันบวช นี้ก็สิงหา วันที่ ๑๒ ก็ครบ ๓ เดือน กับ ๓ วัน นี้ละฝึกฝนอบรมมาตั้งแต่วันบวช เริ่มแต่วันเข้านาคก็เป็นตามประสาประสา คนเข้านาคอยู่ในวัดจะไปทำความชั่วอะไร ไม่ไป นี้ก็เป็นขั้นหนึ่ง พอบวชเข้ามานี้ศีลเต็มตัวเลยตั้งแต่นั้น รมัตระวังรักษาอย่างเต็มที่เต็มฐาน ซึ่งเราไม่เคยจะคิดระมัดระวังเรื่องผิดเรื่องถูกประการใดแหละ ตามประสาของโลกนั้นแหละ แต่เวลาบวชแล้วการรักษาเข้มงวดกวดขัน เฉพาะศีลนี้เรียกว่าร้อยเปอร์เซ็นต์ทันทีเลย ออกมาก็เป็นพระเต็มตัวออกมา รักษาอย่างเข้มงวดกวดขันเรื่อยมา จากนั้นทางด้านธรรมะก็ติดตามไปตาม ๆ กัน ฝึกฝนอบรมจิต

จิตนี้ตัวคึกตัวคะนอง ไม่มีอะไรจะคึกจะคะนอง เช่นอย่างเรานั่งอยู่ด้วยกันเงียบ ๆ อย่างนี้นะ เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ไม่มีเรื่องเลย หัวใจนั้นมันเป็นไฟ มันติดมันดินของมันอยู่ในนั้นด้วยกัน นอกจากผู้ได้รับการอบรมจะมีความสงบตามขั้นตามภูมิของจิต จนกระทั่งถึงผู้บริสุทธิ์ ผู้บริสุทธิ์ก็เรียกว่าเรียบบาบตลอดเลยต่าง ๆ กัน นี้เพราะการอบรม

มา ที่นี้เวลาเราได้อบรมมา สนุทธิภูมิโก คือรู้เห็นจากผลแห่งการบำเพ็ญของตน ก็รู้ขึ้นมาตามลำดับลำดับๆ จนถึงขั้นที่ว่า ปล่อยวางได้แล้วเรื่องชั้นธ เรื่องเป็นเรื่องตาย ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวแล้ว กลายมาเป็นชั้นธคือรูปชั้นธนี้ก็เป็นชั้นธล้วนๆ เครื่องมือล้วนๆ ไม่มีกิเลสเข้าแทรก

ที่นี้เวลามันเข้าถึงขั้นนี้แล้ว หมดยุทธการแห่งการโย ความเป็นความตาย อดีตอนาคต อดีตเป็นมายังไงๆ อนาคตจะเป็นยังไง แล้วปัจจุบันนี้ปฏิบัติตัวยังไง ความรู้สึกเป็นยังไง หมดยุทธการทั้งปวง มีแต่ความพอแล้วทุกอย่าง พอแบบเลิศเลอภายในจิตใจ ไม่มีอะไรเกี่ยวข้องเลย เรียกว่าสมมุติทั้งหมดหมดจากจิต ไม่มีในจิตเลย ก็มีแต่กิริยาของชั้นธซึ่งเป็นสมมุติที่รับผิดชอบกันอยู่ เพื่อทำประโยชน์และบำรุงรักษาไว้เพื่อทำประโยชน์เท่านั้นๆ

อย่างที่หลวงตาได้มาช่วยพี่น้องทั้งหลาย ดัดดินไปทั่วประเทศไทยนี้ คนทั้งหลายเขาก็จะดูว่าหลวงตานี้เป็นทุกข์เป็นร้อน เป็นทุกข์ตะเข้ญใจ มีหน้าขำยังกวนบ้านกวนเมือง กวนห้ากวนสิบ ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด ใครมีอยู่ที่ไหนไม่ได้หลวงตาไปเที่ยวแคะที่เย็บวัด กระเป่าจนได้ๆ ไม่ได้มากก็ได้น้อยมาเรื่อยๆ คนทั้งหลายเขาก็จะเห็นว่าหลวงตานี้เป็นตัวรบกวนชาติบ้านเมืองที่สุด เขาจะคิดอย่างนั้นมีจำนวนไม่น้อย ผู้ที่จะคิดไปตามที่เราประกาศก้องมาแต่ที่แรกนั้นจะมีน้อย ในเบื้องต้นจะมีน้อย ส่วนมากก็มักจะคิดไปว่าเรารบกวนชาติบ้านเมือง แต่การรบกวนเหล่านี้เรารบกวนด้วยความหมดหวังแล้ว รบกวนด้วยความเป็นห่วงพี่น้องชาวไทยเราทั้งนั้นเลย การหมั่นตัวของเราทุกด้านทุกทางเราไม่ได้หมั่นเพื่อเรา ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้ ลูกหลานทั้งหลายให้ทราบ นี่คือการพอของจิต ความพอของธรรม ความพอของความดีทั้งหลาย พอเต็มหัวใจแล้ว

เราจึงเชื่อพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าว่า เป็นศาสนาชั้นเอกในโลกทั้งสามนี้ มีพุทธศาสนาเท่านั้นที่สอนอุกจุดแห่งความทุกข์และความสุขทั้งหลาย คือกิเลสเป็นสาเหตุหรือเป็นต้นเหตุที่จะทำความเดือดร้อนวุ่นวายฉิบหายแก่โลกทั่วๆ ไป นี้ก็เกิดที่ใจ แสดงฤทธิ์เดชความเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ตนเองและส่วนรวมอยู่ที่ใจ แล้วธรรมะคือความดีงามทั้งหลายที่คิดเพื่อเป็นความดีแก่ตนเองและความดีแก่ผู้เกี่ยวข้อง ตลอดทั่วโลกดินแดนเป็นความคิดในทางที่ถูกที่ดีเพื่อสมัคสมาน เพื่อความรักใคร่จากการเสียสละ จากความเมตตา จากความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน เฉลี่ยทั่วถึงกันเป็นความเย็นไปหมด เหล่านี้เรียกว่าธรรม

ธรรมนี้เกิดที่ใจ แสดงออกมาจากใจให้เป็นความรุ่มเย็นเป็นสุขทั่วหน้ากัน แล้วยิ่งต่างคนต่างมีธรรมภายในใจก็ฉายแสงออกมาด้วยความดีงามนี้ โลกจะชุ่มเย็นไปทั่วหน้ากัน เพราะอำนาจแห่งธรรมไม่เคยทำใครให้เดือดร้อนเลย นอกจากกิเลส มีมากมีน้อยก่อนจนทุกอย่างเป็นไปได้ไม่มีประมาณสำหรับกิเลส นี้เกิดขึ้นจากใจด้วยกันนะ กิเลสก็เกิดขึ้นจากใจ แสดงฤทธิ์ออกมาจากใจ ทำลายตนเองแล้วก็ทำลายผู้อื่น แล้วธรรมก็ออกกลดทลายหรือออกฤทธิ์ขึ้นมาจากใจ ทำความรุ่มเย็นเป็นมงคลแก่ตนเองและให้ความรุ่มเย็นและเป็นสิริมงคลแก่ส่วนรวมทั่ว ๆ ไป ก็คือธรรมที่เกิดขึ้นจากใจ นี้ละให้พากันจำเอาไว้ เวลาศึกษาเล่าเรียนแล้วให้ไปปฏิบัติ

เราได้เอามาพูดนี้ ยันออกมาจากหัวใจเราเลย เราจนจะตายแล้ว เราไม่เคยสนใจเลยว่าใครจะตำหนิติเตียน ว่าเราพูดโง่พูดอวดพูดโหม่งพูดคุย เราไม่เคยสนใจ พวกนี้เขามิแต่อันนี้กองกันอยู่ในหัวใจของเขา กิริยามารยาทมีแต่มุตรแต่คุณความสกปรก ที่ก่อความเดือดร้อนวุ่นวายให้แก่โลก เต็มอยู่ในหัวใจและกิริยาการกระทำทั่วหน้ากันหมด เขามีแต่อย่างนี้เขาจะเอาความสะอาดมาจากไหน เขาก็ต้องว่าตามเรื่องของเขา เहांพ่อ ๆ แพ้ ๆ ว่า ท่านดูท่านดำ ท่านพูดโง่พูดอวดโลกอวดสงสาร

ความสกปรกมันไม่เคยมีความสะอาดติดหัวใจมัน มันมีแต่ความสกปรก แสดงออกมาจากจิตดวงใดปากใด จึงเป็นปากสกปรกโจมตีความดีคนดีกันทั้งนั้น เขาทำความดีความดีเต็มบ้านเต็มเมืองเพื่อตนเองและส่วนรวม โอ้เราไม่ได้หน้าได้หลังอะไร หาตั้งแต่ฟันแต่ไฟไปเผาไปไหม้ ไปถีบไปยันไปเตะให้พัง ๆ นี่คือการชั่ว พวกชั่วจะแสดงตั้งแต่ความชั่ว เพราะไม่มีความดีออกแสดง ต้องเป็นอย่างนี้ด้วยกัน เราจะตำหนิใครไม่ได้ นี่เป็นเรื่องของกิเลสคือความชั่วช้ำลามกเป็นอย่างนี้ เรื่องของธรรมคือความช่วยเหลือซึ่งกันและกันก็ทำกันอย่างนั้น ทั้งสองอย่างนี้อยู่ด้วยกันในหัวใจของคนแต่ละคน จึงมีคนดีคนชั่วแฝงกันไปอย่างนี้

เราก็ได้พยายามเต็มกำลัง ทำประโยชน์แก่ตนก็ตั้งแต่บัดนั้นมา ตั้งแต่วันบวชมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ เราทำ สำหรับทุกวันนี้เป็นประโยชน์แก่โลกล้วน ๆ ประโยชน์แก่เราหมดปัญหาที่บอกว่าหมดปัญหา เราไม่เคยฆ่ากิเลสตัวใด รบกับกิเลสตัวใด ตั้งแต่ขณะกิเลสซึ่งเป็นเหตุก่อทุกข์ความเดือดร้อนขึ้นที่ใจพังทลายลงไปจากใจ มีแต่ธรรมล้วน ๆ ขึ้นแทนที่แล้ว ไม่มีความทุกข์ความกังวลกับกิเลสตัวใดที่จะมาก่อทวนเราให้แก่ไขหรือต้านทานกัน เราไม่มีเราบอกตรง ๆ อยู่ที่ไหนก็ไม่มี โลกนี้จะร้อนเป็นไฟเป็นไฟ หรือใครจะมาโจมตีดูว่ากล่าวชี้หน้าด่าทอ ก็ให้ยกมาทั้งโคตรมาชี้เรา เราก็เฉยเพราะเราไม่มีอะไร

เครื่องรับกัน เขามีอะไร เอ้าโยน ก็เหมือนกับถ่มน้ำลายขึ้นฟ้า มันก็มาพาดหน้าตัวเองนั่นแหละ โยนไปไหนไม่ไปมันก็เข้ามาหาเจ้าของ ๆ

เรามีแต่ความเมตตาสงสารล้วน ๆ ที่ติดดินเพื่อพี่น้องชาวไทยทั้งหลายไม่ได้หยุดได้หย่อนมาเป็นเวลา ๕ ปีกว่านี้แล้ว ประชาชนส่วนมากก็จะว่าเรานี้เป็นตัวเสนียดจัญไร รบกวนบ้านเมือง แต่ผู้มีความดีงามคนดีคนมีศีลมีธรรมแล้วก็จะคิดไปแบบเดียวกัน มีความพอกพอใจอนุโมทนาสาธุการ ช่วยเหลือกันเต็มเม็ดเต็มหน่วย บ้านเมืองของเราค่อยเจริญขึ้นมา ๆ เวลานี้ทองคำเราก็ได้ตั้ง ๗ ตันกว่าแล้ว เร็ว ๆ นี้จะขึ้นอีกอาจจะถึงเป็น ๘ ตันก็ได้ เพราะเราเร่งเต็มเหนี่ยว ๆ การเร่งเหล่านี้เร่งอะไรท่านทั้งหลายพิจารณาซิ ก็เร่งเพื่อชาติบ้านเมืองของเราทั้งนั้น เพื่อให้อุ้งหนาผาค้างมีความสงบร่มเย็นเป็นสง่าราศีแก่ชาติของเรา

ใครอยากจะทำลายตน ใครอยากจะทำเอาบุตรเอาคุณมาปะหัวตัวเอง แล้วเอาบุตรเอาคุณไปอวดโลกสงสารเขามีไหม แม้แต่เด็กก็ไม่ทำ อันนี้เมืองไทยเราทั้งชาติมีศักดิ์ศรีดีงาม มีสง่าราศีเต็มเนื้อเต็มตัวทุกคน เหตุใดจะเอาความเลอะ ๆ เทอะ ๆ ความท้อแท้อ่อนแอ ความทำลายชาติตนเองมาปะคนทั้งชาติ ดูแล้วคนชาติไทยเรามีแต่บุตรแต่คุณเต็มหัวอย่างนี้มีอย่างเธอ ไม่มี มีแต่ปัดออกสิ่งใดไม่ดี อันนี้ก็เหมือนกัน ความล้มความจมนี่เป็นที่ความสกปรกโสภณเป็นพื้นเป็นไฟอย่างมากทีเดียว เผาคนไทยให้จมนได้ทั้งประเทศ นี่กำลังพากันปัดกันออก ๆ ชะล้างด้วยสมบัติเงินทองข้าวของซึ่งเป็นน้ำอรรถน้ำธรรมออกมาจากหัวใจเพราะความรักชาติที่สะอาดสุดเต็มที่แล้วล้างกันไป ๆ เวลานี้ได้ทองคำตั้ง ๗ ตันกว่าแล้ว ดอลลาร์ก็ได้ ๘ ล้านกว่าแล้ว นี่ก็ผลแห่งการอุทิศสำหรับพยายามปิดเป่าสิ่งเลวร้ายทั้งหลายออกจากเนื้อจากตัวของเรา เอาความสะอาดเข้ามาชะล้างแทนที่กัน ก็กลายเป็นเมืองมีความสง่างาม

ใครมองมาที่ไหนก็เห็นความสง่างามขึ้นที่นั่น ๆ เมืองไทยก็ประดับตนด้วยความรักชาติ ด้วยความเสียสละ จากบรรดาพี่น้องลูกหลานทั่วประเทศไทยช่วยกันเต็มกำลังความสามารถ เราก็เห็นได้ชัด ๆ อย่างนี้ นี่ละการช่วยชาติของเราที่ต่างคนต่างรักชาติ มีผลขึ้นมาอย่างนี้ หลวงตาในนามเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายจึงได้อุทิศสำหรับพยายามอย่างนี้เรื่อยมา ให้ถึงจุดหมาย จุดหมายที่ตั้งไว้แล้วและประกาศก้องให้ทราบทั่วโลกว่านั่นเถอะ ขอให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันในการช่วยชาติคราวนี้ และดอลลาร์ขอให้ได้ ๑๐ ล้าน เมื่อได้ถึงจุดนี้แล้วเราพอใจ เต็มตื่นขึ้นมาทุกอย่าง สง่างามครบประเทศไทย ส่วนที่จะได้เป็นเศษเป็นเลยเป็นเกินขึ้นไปมาน้อยเพียงไร ยิ่งเป็นเครื่องประดับดอกประดับใบ กิ่งก้านออกไป ให้

สวยงามขึ้นไปมากขึ้น เป็นที่พอใจสำหรับเราที่เป็นหัวหน้าเหมือนกัน ให้พี่น้องทั้งหลายทราบ

เมื่อทางนี้พอแล้วเราก็อพของเรา เพราะเราพอทุกอย่างอยู่แล้ว ความบกพร่องเป็นเรื่องของชาติบ้านเมืองของเราที่เกี่ยวข้องกันทั่วประเทศ เมื่ออันหนึ่งเอนมันต้องเอนไปหมดด้วยกัน อันหนึ่งตรงต้องตรงไปหมด แน่น ๆ ไปหมด ลม ๆ ไปหมด เมื่อลมทั้งหลายแหวกเป็นหมาไปหมด ลมทั้งหลายเขาเรียกหงายหมา เมืองไทยนี้เมืองลมหงายหมาอยากฟังไหม เมืองไม่เป็นท่าไม่เอาไหน ๆ นี้เมืองลมหงายหมา อย่าให้มีในเมืองไทยของเรา ขอให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ

ดังที่เราได้ปฏิบัติมานี้ก็เห็นผลประจักษ์แล้ว นี้เราจะเขยิบใส่จุดสำคัญที่เราต้องการคือทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ขอให้ได้อย่างนี้นะ แล้วเราจะเป็นที่พอใจ นี้ละการปฏิบัติตัวอย่างที่เราพูดมานี้ ถึงขนาดที่ว่าเราพอทุกอย่างแล้ว เราก็มิเคยคิดแต่ก่อน พอทุกอย่างพอหมดอยู่ในหัวใจ หัวใจพอเสียอย่างเดียว ทุกสิ่งทุกอย่างพอหมด หัวใจบกพร่องเสียอย่างเดียว อะไรในโลกนี้ไม่พอทั้งนั้น บกพร่องด้วยกันหมด ธรรมจึงมีความพอ กิเลสไม่พอ ไม่เคยพาใครพอให้มีความสุข ส่วนธรรมนี้พอไปเป็นลำดับลำดับ จนกระทั่งถึงพอเต็มที่แล้วจะเอาอะไรเพิ่มอีกไม่มีเลย

ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ ให้ได้สืบทอดมรดกของปู่ย่าตายายของเราต่อไป ด้วยความแน่นหนามั่นคงจากการอดสำหรับพยายามของพวกเราทุกคน ๆ อย่างอนใจนะ เรื่องศีลธรรมนี้เป็นของจำเป็นมากที่สุดทีเดียว เวลานี้โลกกำลังห่างจากศีลจากธรรม ให้กิเลสออกหน้าออกตา นำหน้า นำออกสนามรบ มันก็รบเรานั้นแหละกิเลสออกไปแล้ว กิเลสออกไปสนามรบ จะไปรบกับใคร ออกไปสนามรบก็ไปรบพวกเรากิเลสอยู่บนหัวนั้นแหละ คือหัวใจนั้น ให้พยายามตัดออก

เมื่อถึงกาลเมื่อไรเราไปได้ง่ายมากนะ พูดอย่างจ้ง ๆ คุยโหมนี้ แต่ก่อนเราไม่เคยคิดอย่างว่าแต่นำมาพูดอย่างนี้ได้เลย ก็เมื่อมันประจักษ์ในหัวใจ อะไรจะแน่นหนามั่นคงยิ่งกว่าใจที่เป็นนักรู้ บรรจุความรู้ทุกอย่างเต็มหัวใจด้วยแล้วสงสัยอะไร นี่ที่เราอดสำหรับพยายามกับลูกกับหลานทั้งหลาย ให้ท่านทั้งหลายทราบนะ ว่าเราติดเราดิ้นทุกวันนี้ไม่ดิ้นเพื่ออะไร เพื่อเราเราไม่มี แต่เพื่อชาติของเรา เพื่อพี่น้องลูกหลานคนไทยเรา จะได้สืบทอดกันไปด้วยความสงบร่มเย็น ทรงไว้ซึ่งความสง่างาม ความมีสง่าราศีเหมือนกับโลกทั่ว ๆ ไป เราจะไปน้อยหน้ากว่าคนทั้งหลายซึ่งอยู่ในโลกร่วมกันนี้แหล่ม มันขายหน้านะ ต้องให้มีหน้ามีตาด้วย

ความศักดิ์ศรีดีงาม เพราะความรักชาติ อุทิศทรัพย์ยามบำรุงรักษา อย่างนี้ถึงจะถูกต้อง ให้พากันปฏิบัติอย่างนี้

เรื่องพุทธศาสนานี้เป็นศาสนาที่เลิศเลอยอดของไตรภพ ให้พากันนำมาปฏิบัติแล้ว จะมีความสง่างามอบอุ่นภายในใจของเรา ถ้ามีธรรมในใจมากน้อยจะมีความอบอุ่นนะ ถ้ามีแต่กิเลสความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา มาก ๆ มีแต่พินแต่ไฟเผาทั้งนั้น ถ้ามีธรรมมีการระงับให้อยู่ในความพอเหมาะพอดี ถึงละมันไม่ได้ก็ให้อยู่ในความพอเหมาะพอดี พอทนอยู่ได้นะ ถ้าปล่อยจริง ๆ ทนไม่ได้นะฟังทั้งนั้น ใครอย่าเข้าใจว่าเศรษฐีจะมีความสุขมาก เศรษฐีไม่รู้จักประมาณเศรษฐีนี้แหละฟัง ตาสีตาสาเขาไม่ฟัง เศรษฐีนี้จะฟัง ฟังจากความหวัง ความฟุ้งเพื่อห่อเหิม ความลืมนื้อลืมนั่ว ความได้ไม่พอ ๆ สุดท้ายตายทิ้งสมบัติมีมากน้อยเพียงไรทั้งไว้อย่างนั้น เหมือนกับร่างกายของเจ้าของนะ นี่ร่างกายของเศรษฐีมีความหมายอะไร กับสมบัติของเศรษฐีมันก็เท่ากัน ไม่มีความหมายด้วยกัน แต่ใจของเศรษฐี ถ้าเศรษฐีมีธรรม เศรษฐีก็ไปทางด้านธรรม ถ้าไม่มีธรรมจมไปเลย ๆ

คนทุกซ์คนจนก็แบบเดียวกัน จนทั้งสมบัติภายนอกจนทั้งสมบัติภายใน บุญกุศลศีลทานชนิดหนึ่งก็ไม่มี อันนี้ก็จมแบบเดียวกัน ไม่ได้มีอะไรยิ่งหย่อนกว่ากัน เพราะฉะนั้นใคร ๆ ที่มาอยู่มาด้วยอำนาจแห่งกรรม มีมากมีน้อยสมบัติเงินทองข้าวของที่ควรจะทำบุญให้ทาน เพื่อเป็นสมบัติอันล้ำค่าและแน่นหนามั่นคงแก่จิตใจ ขอให้พากันบำเพ็ญติดเนื้อติดตัว เสมอนะ อย่าปล่อยอย่าวาง การทำบุญให้ทานเป็นสารคุณอย่างล้นพ้นเต็มหัวใจนะ สิ่งภายนอกก็อาศัยมันไป เมื่อถึงกาลเวลาแล้วจะมาเกาะติดตรงนี้นะ ที่บุญกุศลเพราะใจไม่เคยตาย ออกจากนี้แล้วจะเดินต่อไปอีกแล้ว มีความดีและความชั่วพาติดตาม ถ้าความชั่วแล้วหมุนลงเลย ถ้าเป็นความดีหนุนขึ้นไปเรื่อย ๆ จำอันนี้ให้ดี เราอย่าปล่อยอย่าวาง ทั้งสองด้านนี้ละดี

ไปคราวนี้มอบทองคำเรียบริ้อยแล้วก็กลับมาเอาใหญ่อีก กฐินนะ กฐินนี้หนักมาก เพราะฉะนั้นจึงต้องแบ่งเบา กัน ระยะเวลาตั้งหน้าจะคืบ คืบให้เต็มเหนี่ยว อันนี้เพื่อแบ่งเบาข้างหน้า พอจากนี้เสร็จแล้วที่นี้ก็บุกใหญ่เลย เอาให้ได้เสร็จ วันนี้ก็พูดเพียงเท่านั้นแหละนะ ไม่พูดอะไรมาก ลูกหลานจำเอานะ ลูกหลานจำเอาให้ไปปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี เอ้า ว่ามาที่นี้ มีปัญหาอะไรถามมา

โยม ปัญหาทางอินเตอร์เน็ตถามมาจากสหรัฐอเมริกา เขาขึ้นต้นว่า ตอนนี้อยู่กำลังศึกษาอยู่ในต่างประเทศ หนูเป็นเด็กวัยรุ่นที่ไม่เคยสนใจธรรมะ ไม่สวดมนต์ ไม่เป็นนักปฏิบัติ ทำตัวไร้สาระไปวัน ๆ แต่หนูชอบอ่านหนังสือ จนกระทั่งนำสาวได้มอบหนังสือ

ธรรมะของหลวงตาให้อ่านชื่อธรรมะชาวบ้าน และหนังสือพุทธประวัติของพระพุทธเจ้าเรื่อง
พุทธโอวาทก่อนปรินิพพาน พอได้อ่านแล้วก็ซึ่งใจแล้วก็ตามเก็บตามอ่านอยู่เรื่อยไป บางที
เข้าใจบ้างไม่เข้าใจบ้าง พอจะจับใจความสำคัญได้ หนูท่องพุทธโอวาทจนติดเป็นนิสัย จะทำอะไร
ก็แล้วแต่คำว่าพุทธโอวาทติดอยู่ในใจตลอด จะทำอะไรก็มีพุทธโอวาท จนบางที่เคยสงสัยว่า คำว่า พุท
โธ นี้อยู่ดี ๆ เราคิดขึ้นมาได้อย่างไร ดังนั้นหนูจึงมีคำถามอยากจะรบกวนหลวงตาดังนี้

ข้อ ๑ การที่เราทำกิจกรรมต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการภาวนาพุทธโธนั้น เป็นสิ่งที่บังควร
หรือไม่ เพราะหนูคิดว่าพุทธโธเป็นคำศักดิ์สิทธิ์แต่บางกิจกรรม เช่น การอาบน้ำ จิตก็คิดถึง
พุทธโธก็ท่องติดตลอด อันนี้ควรจะทำหรือไม่เจ้าคะ

หลวงตา ต้องทำให้หนักมือ เวลาอาบน้ำ เวลาถ่ายมูลถ่ายอุณนั้นตัวสกปรก พุทธโธ
ตัวสะอาดที่สุดเอามาชะล้างอย่างหนัก พุทธโธติดแนบเลยตรงนั้นเวลานั้นเข้าใจไหม เพราะ
เวลานั้นมันสกปรกมาก เอาพุทธโธที่สะอาดมาก ๆ นี้สาดลงไปเลยเข้าใจไหม เอ้า ว่าไป

โยม ข้อ ๒ บ้างที่พุทธโธเข้ามาอยู่ในใจเราเมื่อไรก็ไม่รู้ มารู้อีกทีตัวเองท่องพุทธโธ ๆ
ไปเรื่อยเรื่อยแล้วเหตุใดจึงเป็นเช่นนี้เจ้าคะ

หลวงตา พุทธโธก็ดี กิเลสก็ดี เกิดได้ตลอดเวลา แต่เวลากิเลสเกิดไม่เห็นพูดมันเกิดขึ้น
ได้ยังไง มาระลึกได้ พุทธโธคำสองคำก็มาอวดตัวเอง ว่ามาระลึกพุทธโธได้ยังไง แต่มันระลึก
กิเลสตั้งแต่เกิดมาจนกระทั่งปานนี้มันระลึกได้ยังไงก็ถามมาบ้างซินะ เข้าใจไหม

โยม ข้อ ๓ เวลาหนูเรียนหนังสือหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ ไต่ก็ทำได้ แต่คำว่า พุทธโธก็
เข้ามาตลอด

หลวงตา เออ ให้เข้าตลอดเหมาะสมแล้วนะ พุทธโธ ไม่มีคำว่าต่ำว่าสูง เป็น
ธรรมชาติที่เลิศเลอเข้าได้หมด น้ำสะอาดสาดกระจายไปได้หมด ทำสิ่งต่าง ๆ ที่สกปรกให้
สะอาดได้ทั้งนั้นเข้าใจไหม ไม่เล็กลงว่าน้ำนี้อยู่ที่สูงที่ต่ำ มันสกปรกที่ไหนสาดเข้าไปเออะ
ธรรมก็แบบเดียวกันเข้าใจหรือ

โยม นี่เขาบอกไม่ใช่เป็นการท่องเรื่อยเปื่อยหรือเปล่า

หลวงตา ไม่ ๆ ๆ

โยม ไม่ใช่ นะครับ

หลวงตา ให้มันติดตลอดนั่นแหละเข้าใจไหม เออ เพราะกิเลสมันพาเรื่อยเปื่อยไปมัน
เท่าไร มันไม่ได้เห็นโทษของกิเลส มันมาเอาโทษของพระพุทธเจ้าพุทธโธนี้มาใส่ นี่คือกิเลส
มันแทรกเข้าใจไหม เอ้า ว่าไป

โยม เขาบอกเรื่องอัศจรรย์ของเขา แต่เรื่องอัศจรรย์ที่สุดที่หนูอยากจะเผยแพร่ตรงนี้ผ่านสู่เยาวชนและเพื่อนนักเรียนด้วยกันคือ ตั้งแต่หนูท่องพุทโธในใจจิตเป็นสมาธิมากขึ้น เรียนหนังสืออย่างเข้าใจมากขึ้น และเปลี่ยนนิสัยของหนูให้เป็นคนมีวินัย ไม่เกียจคร้านไม่สุรุษสุร่าย สิ่งที่เคยก่อนจัดได้ว่าเป็นคนที่ใช้เงินใช้ทองหมดไปโดยไร้สาระ เดี่ยวนี้ไม่อยากได้ไม่อยากมี เอาแค่พออยู่พอกินก็เพียงพอแล้ว แล้วจะหันไปทำอะไรที่มีสาระมากกว่าเดิม หนูขอกราบขอบพระคุณหลวงตา และขอบคุณที่มงานที่ทำให้หนูซึ่งอยู่ต่างประเทศได้ฟังเทศน์จากหลวงตาทุกวัน ๆ ยิ่งหนูมาอยู่คนเดียวความเหงาซึ่งเป็นกิเลสอันร้ายกาจชอบมาตามรั้งครานอยู่เรื่อย ก็ได้ธรรมะของหลวงตาคอยขัดเกลาจิตใจให้หนูพบทางสุขสงบมากขึ้น

หลวงตา เออ ถูกต้องแล้วให้ทำกันอย่างนี้ละนะ ทำอย่างนี้ถูกต้องแล้ว ไม่มีคำว่าสูงว่าต่ำ มีแต่กิเลสมันคอยเตะคอยถีบ พอเราจะระลึกพุทโธ ก็ว่าพุทโธเป็นของสูงนะ ไม่ควรจะระลึกเวลาเช่นนั้น แต่เวลามันขี้แตกปาด ๆ มันของสูงหรือของต่ำ ทำไมมันขี้แตกปาด ๆ ได้ ควรหรือไม่ควรเข้าใจไหม มันยังขี้แตกปาด ๆ พุทโธทำอะไรจะพูดไม่ได้คิดไม่ได้ อยู่ในหัวใจอันเดียวกัน ก็ยังบอกว่ากิเลสก็ตีธรรมก็ตีอยู่ที่หัวใจอันเดียวกัน แก้กันได้ตลอดเข้าใจไหม เอ้า มีอะไรว่าไป

โยม บุคคลที่ ๒ ครับ อันนี้เป็นผู้ชายครับ เขาบอก ผมทำสมาธิโดยกำหนดให้จิตอยู่ในกายและกายอยู่ในจิต ตอนนี้มีความรู้สึกว่ากายนี้เป็นศพและมีหนอนขึ้น โดยทั้งหมดนี้ไม่เห็นภาพแต่เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นในขณะที่ทำสมาธิ ปัญหามีอยู่ว่าขณะที่ทำสมาธิบางครั้งจิตมีความคิดที่จะพิจารณาการเกิดของกาย ซึ่งผมไม่แน่ใจว่าจะพิจารณาไปพร้อมกับการแตกสลายของกายได้หรือเปล่า ผมยังไม่มีความรู้สึกว่ากายแตกสลายแล้วเป็นอะไร นอกจากความรู้ที่ได้จากสัญญาว่าเป็นธาตุดิน น้ำ ลม ไฟ ซึ่งผมไม่รู้ว่าจะธาตุเหล่านั้นมีลักษณะอย่างไร จึงทำให้เริ่มต้นไม่ถูกว่าจะพิจารณาการเกิดได้อย่างไร ขอหลวงตามตตาได้แนะนำด้วย แต่ถ้าหลวงตาคิดว่าผมควรจะพิจารณาการแตกสลายของกายให้รู้แจ้งก่อน ผมก็จะปฏิบัติตามขอขอบพระคุณครับ

หลวงตา ให้พิจารณาอย่างนี้แหละ อย่าคิดไปมากมาย พิจารณาตรงที่กำลังพิจารณาแล้วพูดมาอยู่นี้ละ เข้าใจไหม การเกิดการตายนี้ให้พิจารณาอยู่ในกายของเจ้าของก่อน แล้วออกจากนี้มันจะกระจายของมันไปเอง ถึงกาลเวลาที่มันจะขยายตัวออกไปแล้วไม่ต้องบอกมันจะเป็นไปเอง เหมือนไฟเชื้ออยู่ที่ไหนมันจะลุกลามไปได้หมด เวลาธรรมของเรามีหลักมีเกณฑ์แล้วก็เหมือนไฟได้เชื้อ กิเลสคือเชื้อไฟเผาไปได้ตลอดนะ เข้าใจ เอ้า ว่าไป

โยม คนต่อไปครับ เก้ากระผมได้อ่านเทศน์ของหลวงตา ในเรื่องการอธิษฐานเข้าพรรษาแล้ว เลยน้อมนำมาพิจารณา ก่อนหน้านี้ก็ได้อธิษฐานจะรักษาศีลห้าอย่างเข้มงวดตลอดช่วงพรรษานี้ พร้อมทั้งไหว้พระสวดมนต์ทุกวัน แต่เรื่องศีลห้านี้แรกๆ ตัวสติมันตามทันทุกเวลาศีลมันก็สมบูรณ์ดี ทรงอยู่อย่างนั้นได้สัก ๑ สัปดาห์ สติมันก็เริ่มตามไม่ทัน กิเลสมันละเอียดลง ๆ อย่างที่หลวงตาได้ว่าไว้ มันก็เลยเสียที่ให้กิเลสล่วงละเมิดศีล ๕ ไปจนได้ ส่วนมากมันจะเป็นข้อมุสาวาท เพราะกระผมชอบพูดเล่นพูดหยอกเข้าเพื่อนฝูงอยู่เรื่อย ด้วยถือว่าเป็นเรื่องสนุก จึงเริ่มติดเป็นนิสัยและล่วงละเมิดเข้าไป ทีนี้บทจะภาวนาจะพิจารณาอะไร ๆ เรื่องเหล่านี้มันก็มาก่อวนอยู่เรื่อย ๆ ไป ทำอะไรก็มากวนทำให้ปฏิบัติไม่ค่อยได้ ไม่ทราบว่าจะเกิดผลเสียขนาดไหนต่อการปฏิบัติ จะแก้ไขได้อย่างไร ถ้าจะภาวนาเพื่อสู้กิเลสไปเรื่อย ๆ จะเป็นผลเสียหรือผลดี ผมอยากของท่านหลวงตาชี้แนวทางให้ด้วยครับ

หลวงตา ก็เจ้าของผิดพลาดก็รู้แล้วว่าความหลงเงี้ยวของเจ้าของ ไม่ระมัดระวัง ก่อนที่ระวังมันก็ติดอยู่นั้น ทีนี้พอเจ้าของอ่อนลง ๆ คือกำลังของธรรมอ่อนลง กำลังกิเลสก็ตีเข้ามาทำให้เกิดความเสียหายไปเรื่อย ๆ ถ้าปล่อยไปเท่าไรก็เสียหายหมดทุกข้อในศีลนั้นแหละไม่มีเหลือ และเสียหายหมดตัวเลยเข้าใจ มีเท่านั้นเหวอ

โยม มีอีกครับ เขาบอกสำหรับเรื่องที่ได้กราบเรียนถามเมื่อก่อนนี้เรื่องภาวนาโดยไม่ใช้คาบบริกรรม ซึ่งหลวงตาได้กรุณาเมตตาให้คำสั่งสอนไป เกี่ยวกับเรื่องพิจารณาเกศาซึ่งได้รับอุบายให้ไปขยันพิจารณา ก็มีบ้าง แต่รวมลงอยู่เป็นขณิกะ ไม่เคยรวมลง อุปจาระหรือ อธิษฐานเลยแม้แต่ครั้งเดียว เพราะยังไม่ได้จริงจังเท่าที่ควรเหมือนแต่ก่อน ทั้งนี้หลวงตามีอุบายในการปฏิบัติต่อไปอย่างไรในช่วงพรรษานี้ ควรน้อมนำธรรมะเข้ามาอธิษฐานเป็นเครื่องอยู่

หลวงตา เอาแค่นี้เสียก่อน ที่สอนไว้นี้ก็ขอให้ปฏิบัติได้เสียก่อน อย่าเอามารู้ยิ่งกว่าครูเข้าใจไหม เวลานี้พูดไปดูเหมือนจะแซงหน้าครูไปแล้ว มันจะเป็นอาจารย์ใหญ่แล้วนั้นเข้าใจ

โยม ครับ

หลวงตา นี่ละการภาวนาฟังซี ที่พูดมาคนเบื้องต้นนั้นละ เห็นได้ชัดเลย นี่ละการฝึกตัวเอง คือจิตเป็นของฝึกได้ ถ้าฝึกไม่ได้พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาไม่ได้ เพราะไม่ได้ฝึกหรือฝึกไม่ได้ นี่ฝึกได้จนถึงขั้นเป็นศาสดาประกาศธรรมสอนโลกก็เป็น สงฆ์ สรรณี คัจฉามิธรรมมีอยู่ในจิตของโลกทั่ว ๆ ไป เพราะธรรมพระพุทธเจ้าที่ได้มาจากการฝึกฝนอบรม เรา

จะอยู่เฉย ๆ ไม้ซุงทั้งท่อนนี้มันจะเนื้อดีขนาดไหนเนื้อแข็งขนาดไหนมันก็เป็นไม้นั้น ๆ อยู่
 อย่างนั้นไม่เกิดประโยชน์ ต่อเมื่อมาเจียรระโนเอามาเลื่อยมาลี้วมาไสกบลบเหลี่ยมทำปลูก
 บ้านสร้างเรือนเราเห็นทั่วไปเป็นยังไง นี่แปรรูป มันจะดีขนาดไหนต้องเอามาตัดแปลงให้
 เต็มภูมิของมัน แนะ อันนี้เราก็ก็นั่นแหละ ชื้อแต่ดีเฉย ๆ ไม้ได้เรื่องนะ อย่างในเรือนจำมี
 ทุกแบบ ชื้อของเขาซื้อเดิมเขามีมา เวลาไปติดคุกติดตารางซื้อเดิมมันก็ติดไปด้วย บางคน
 นางสาวรรค์ นายพรหม พรหมที่พ่อที่แม่มีมึงยังมึงติดคุกละซิเข้าใจไหม สวรรค์ก็สวรรค์ที่
 พ่อที่แม่มันอะไรก็ไม่รู้มันมาติด สวรรค์ของผู้อื่นไม่เห็นได้ยีนว่าเทวดาทั้งหลายไปติดคุก
 ติดตาราง ไอ้สวรรค์อันนี้มันทำไมมาอยู่ในตาราง มันสวรรค์บ้าอะไรก็ไม่รู้เข้าใจไหม เอาละ
 เอาแค่นี้ก่อน

โยม อีกคนหนึ่งครับ กราบเรียนพ่อแม่ครูบาอาจารย์ที่เคารพ กระผมมีข้อข้องใจที่
 เรียนถามเกี่ยวกับการภาวนาและการทำสมาธิ ว่าหลักในการทำสมาธิ เวลาผมทำสมาธิก็
 เริ่มด้วยการทำภาวนาว่า พุทโธ ให้มีความแนบแน่นอยู่กับใจ และก็ความรู้สึกว่ามีอาการวูบ
 วาบพอจิตสงบพอสมควรก็เกิดแสงแว็บเข้ามาในใจไม่รู้ว่าเป็นแสงอะไร จึงขอกราบเรียน
 ถามหลวงตา

หลวงตา แสงหลอกหลวงให้คนภาวนาล้มทั้งหงาย เข้าใจไหม นี่แสงหลอกหลวงถ้าเชื่อ
 มันล้มทั้งหงายนะนี่ ล้มทั้งหงาย หงายหมดด้วย หงายไม่เป็นท่าเข้าใจไหม หงายแมวมันดับ
 ได้นะ หงายหมานี่แจ๊ก ๆ ๆ

โยม ไม้ให้สนใจนะครับ

หลวงตา อย่าไปยุ่งกับมัน เอาจิตให้สงบลงด้วยคำบริกรรมให้ติดอยู่กับนี้ นี่เป็น
 รากฐานสำคัญมากนะ ถ้าคำบริกรรมกับจิตติดแนบกันอยู่แล้ว อาการใดจะเกิดขึ้นไม่ปล่อย
 อันนี้ เหล่านี้มันจะสงบมา อันนี้จะสร้างความสงบแน่นหนามันคงยิ่งขึ้น ๆ แล้วอาการใดเกิด
 ขึ้นมามันจะทั้งหมดที่นี้เข้าใจไหม พอฐานของมันดีแล้วมันจะทัน เพราะอันนี้เป็นกึ่งก้านที่
 ออกไปจากตัวเองทำไมจะไม่รู้เงาตัววะ เหล่านี้เป็นเงาของจิต เมื่อจิตสร้างตัวเองให้แน่น
 หนามันคงแล้วมันจะทราบหมดอาการทุกอย่างเกิดขึ้น เข้าใจแล้วหรือ เอ้า มีอะไรอีก ว่า
 มา

โยม อันนี้สุดท้ายครับ กราบนมัสการถามหลวงตา กระผมขอเรียนถามเรื่อง
 สิลัพพตปรามาส คือว่าเราต้องไหว้ศาลพระภูมิหรือไม่ เราจะทำอย่างไร

หลวงตา ถ้าไม่มีอะไรไหว้ก็ไปไหว้กองขี้หมาก็ได้นะ มันสารพัดถามมา เราก็ต้อง
 ตอบแบบนั้นละซิ ไม่งั้นไม่ทันกัน ไม่มีศาลพระภูมิจะไหว้อะไร มีขี้หมูขี้หมาที่ไหนให้ไหว้

ไปก่อน พอเจอศาลพระภูมิเมื่อไรค่อยไหว้ บอกอย่างนั้น เอาละ ที่นี้มันติดแล้วมันบ้า
เท่ากันก็พอดีจะได้มีทุกอย่าง แล้วคำพูดก็จะออกรับกันทุกแบบเข้าใจไหม

โยม เราจะไหว้ศาลพระภูมิหรือไม่นี้ครับ

หลวงตา ศาลพระภูมิอะไรจะเลิศกว่าพระพุทธรเจ้า พุทโธ ธัมโม สังโฆ ติดอยู่ที่นี่
ละศาลพระภูมิ ขอให้ดีศาลพระภูมิเหล่านี้นอกนั้นล้มเหลวไปหมด ศาลพระภูมิมัน
เหลวไหลอย่างที่ว่า อย่างที่เขาออกในการ์ตูนเราเคยมาพูดให้ฟัง เออ ศาลพระภูมินั้นเข้าใจ
เธอ มันได้ฟังกันแล้วมั่ง นิทานศาลพระภูมิพวกนี้ได้ฟังกันแล้วยัง เขามีศาลพระภูมิ สาย
ระโยงระยางลงมาจากศาลพระภูมิใหญ่ ปู่ใหญ่อยู่ข้างบน หลานก็มาจุดธูปเทียนอยู่ที่ธงรูป
นี้ ปู่ใหญ่ก็ถามว่า เออ เป็นอะไรหลานถึงมาจุดธูปจุดเทียน

หลาน โอ๊ย หลานเป็นทุกข์มาก หลานนั้นก็หลานเป็นเป็นที่โปรดปรานเหลือเกิน
เป็นทุกข์มาก

ปู่ เป็นทุกข์มากอะไร

หลาน ก็เป็นทุกข์เพราะปฏิบัติตามปู่ นั่นแหละ

ปู่ ปู่สอนยังไงถึงได้ทุกข์มาก

หลาน ปู่สอนให้มีความปรารถนาน้อย

ปู่ แล้วหลานไปทำยังไง

หลาน ไปมีเมียหน่อย

ฟังซินะ เลือกไปมีเมียหน่อย ทางปู่หมดทำก็ เอ้อ เอาละพอ ที่นี้ปู่จะไปละนะ เลือก
ไปมีเมียหน่อย ให้มีความปรารถนาน้อยมันไปมีเมียหน่อย

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th